

Arrest

nr. 161 715 van 10 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 mei 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod, beslissingen aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 24 mei 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, komen op 27 oktober 2008 België binnen en dienen een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 30 april 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus.

Op 29 juni 2009 diene verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 18 januari 2012 diene verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 12 juni 2012 geeft de ambtenaar-geneesheer zijn advies over de gezondheidstoestand van verzoekster betreffende de eerste aanvraag.

Op 15 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Op 3 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers diene een beroep in dat gekend is onder het rolnummer X.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 90 213 van 24 oktober 2012 wordt de beslissing van 15 juni 2012 inzake de eerste aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet vernietigd.

Op 2 oktober 2012 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Bij arrest van de Raad nr. 99 114 van 18 maart 2013 wordt het beroep tegen deze bevelen verworpen.

Op 13 november 2012 geeft de ambtenaar-geneesheer opnieuw een advies inzake de gezondheidstoestand van verzoekster.

Op 13 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris in antwoord op de aanvraag van 29 juni 2009 een nieuwe beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 13 november 2012 worden ten opzichte van verzoekers (+ minderjarige kinderen) en hun meerderjarige kinderen bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep tegen deze bevelen wordt verworpen bij arrest van de Raad nr. 99 115 van 18 maart 2013.

Bij arrest van de Raad nr. 99 115 van 18 maart 2013 wordt de beslissing van 13 november 2012 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet opnieuw ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, vernietigd.

Op 12 april 2013 diene verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 13 mei 2013 geeft de ambtenaar-geneesheer opnieuw een advies inzake de gezondheidstoestand van verzoeker.

Op 14 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris, na vernietiging van de eerste twee beslissingen, een derde beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 29 juni 2009 ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 15 mei 2013 worden ten opzichte van verzoekers (+ minderjarige kinderen) en ten opzichte van hun meerderjarige kinderen bevelen genomen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies). De bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod genomen ten opzichte van verzoekers zijn de tweede en de derde bestreden beslissing.

Op 15 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers diene een beroep in dat gekend is onder het rolnummer X.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekers een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet aan verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

2.2. Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoekers op 22 augustus 2013 werden gerepatriëerd.

Ter zitting stelt de advocaat van de verzoekende partijen zich te gedragen naar de wijsheid.

2.3. De eerste bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk het volgende:

“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van vreemdelingenwet heeft slechts betrekking op de aanvrager die in België verblijft (RvS 21 december 2012, nr. 221 898). Gezien verzoekers niet meer in België verblijven, kan de vernietiging van de eerste bestreden beslissing hen geen voordeel meer opleveren.

2.4. De tweede en derde bestreden beslissing betreffen bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverboden voor drie jaar.

De bevelscomponenten van deze beslissingen zijn uitgevoerd, gelet op de repatriëring van verzoekers. Verzoekers hebben bijgevolg geen belang meer bij het aanvechten van deze beslissingen.

2.5. De inreisverboden bestaan nog en vervallen op 15 mei 2016. Uit het verzoekschrift blijkt echter dat geen afzonderlijk middel wordt aangevoerd tegen deze inreisverboden. Bijgevolg is het beroep eveneens onontvankelijk wat betreft de inreisverboden.

2.6. Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET